

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1292	Τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ 18 Ὀκτωβρίου 2009	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

«Ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός»

«Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός» (Κολ. 4, 14)

ΣΗΜΕΡΑ, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἑορτὴ καὶ πανηγυρίς. Ἐορτάζει ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀστέρες ποὺ σελαγίζουν στὸν οὐρανὸ τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας, ὁ ἅγιος Λουκᾶς.

Τί ἦταν ὁ ἅγιος Λουκᾶς; Δὲν ἀρκεῖ ν' ἀκοῦμε τὸ ὄνομα καὶ νὰ πανηγυρίζουμε τὴ μνήμη ἑνὸς ἁγίου. Πρέπει νὰ γνωρίζουμε τὸν βίον του καὶ πρὸ παντὸς νὰ μιμούμεθα τὶς ἀρετὲς του. Ὅπως εἶπε ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἑορτὴ ἁγίου εἶνε **μίμησις τοῦ ἁγίου**. Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ θὰ πῶ λίγες λέξεις γιὰ τὸν ἅγιο αὐτόν.

Λουκᾶς! Καὶ μόνο **τὸ ὄνομά του** κάτι φανερώνει ἔχει σημασία. Ἡ λέξι *Λουκᾶς*, ὅπως λένε οἱ φιλόλογοι, προέρχεται ἀπὸ τὴ ρίζα *λουξ* τῆς λατινικῆς γλώσσης (*lux*) ποὺ σημαίνει *φῶς*. Ἀπὸ αὐτὴν παράγονται καὶ ἄλλες λέξεις. Λόγου χάριν ἡ λέξι *λύκειο* ἔχει σχέσι ἢ λέξι *λύκειο* μὲ τὴ λέξι *Λουκᾶς*. *Λύκειο* σημαίνει τὸ σχολεῖο ποὺ φωτίζει – κι ἀλλοίμονο ἂν δὲ φωτίζει ἀλλὰ σκοτίζει. *Λύκειο* = σχολεῖο ποὺ φωτίζει, καὶ Λουκᾶς = φωτεινός. Αὐτὸ θὰ πῆ Λουκᾶς, φωτεινός - λαμπρός.

Δὲν ἦταν βέβαια ἐξ ἀρχῆς φωτεινός. Διότι **ἀρχικὰ ἦταν εἰδωλολάτρης**. Γεννήθηκε τότε ποὺ ὅλοι λάτρευαν τὰ κτίσματα καὶ τὰ ἔκαναν θεούς. Ἦταν Ἑλλην στὴν καταγωγὴ. Πατρίδα του ἦταν ἡ Ἀντιόχεια, μεγάλο κέντρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν Ἀνατολή. Αὐτὸς εἶνε ὁ βίος του πρὸ Χριστοῦ, μέχρι νὰ πιστέψῃ.

Τὸ ἐπάγγελμά του ἦταν ἰατρός (ὑπῆρχε τότε ἰατρικὴ σχολὴ στὴν Τύρο). Ἀκόμα, κατὰ τὴν παράδοσι, εἶχε καὶ τὸ τάλαντο νὰ ζωγραφίζει εἰκόνες. Ἀσκῶν τὴν ἰατρικὴ βρέθηκε στὰς Θήβας τῆς Βοιωτίας, καὶ τότε ἄκουσε τὸν ἀπόστολο Παῦλο, γνωρίστηκε μαζί του, πίστεψε στὸ Χριστό, **βαπτίσθηκε Χριστιανός**, καὶ ὠνομάσθηκε πλέον Λουκᾶς – φωτεινός.

Στὸ ἐξῆς ἀκολούθησε τὸν ἀπόστολο Παῦ-

λο. Ἡ **ζωὴ τοῦ Παύλου** ὅμως δὲν ἦταν σὰν τὴ ζωὴ τῶν σημερινῶν παπάδων καὶ δεσποτάδων, ποὺ περνοῦμε ἐν ἡσυχίᾳ καὶ σχετικῇ ἀνέσει ἦταν ζωὴ σκληρὰ· εἶχε φτώχεια, ταλαιπωρία, διωγμούς, ναυάγια, μαρτύριο, σταυρό. Πόσες φορὲς δὲν κατεδιώχθη, δὲν συνελήφθη, δὲν ἐμαστιγώθη, δὲν ἐφυλακίσθη, δὲν ἐλιθοβολήθη; ἀπὸ ἰουδαίους καὶ εἰδωλολάτρεις καὶ Ῥωμαίους αὐτοκράτορες; Καὶ τέλος ἀπεκεφαλίσθη στὶς φυλακὲς τῆς Ῥώμης.

Σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς περιπέτειες ὁ Λουκᾶς **δὲν ἐγκατέλειψε τὸν Παῦλο**. Ἐμεινε κοντά του· κοντά του στὶς περιοδεῖες, κοντά του στὶς ἀσθένειες, κοντά του σ' ὅλες τὶς θλίψεις, μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του. Μεταξὺ τῶν συνεργατῶν τοῦ Παύλου κορυφαία θέσι ἔχει ὁ Λουκᾶς, γιὰ τὸν ὁποῖο λέει: «*Λουκᾶς ὁ ἰατρός, ὁ ἀγαπητός*» (Κολ. 4, 14). Τὸν ὀνομάζει ἰατρό, γιατί καὶ στὸν ἴδιο πολλὰς φορὲς φάνηκε χρῆσιμος, ὅταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀσθενοῦσε καὶ εἶχε ἀνάγκη ἰατρικῶν περιποιήσεων.

— Ὁ Λουκᾶς δὲν εἶδε τὸ Χριστὸ μὲ τὰ μάτια του. Ἀλλὰ τί μὲ τοῦτο; ἄκουσε γιὰ τὸν Κύριο ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ὑπῆρξαν «*αὐτόπται καὶ ὑπηρέται*» τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος (Λουκ. 1, 2) καὶ ἰδιαίτερος ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Ἔτσι σχημάτισε σαφῆ ἐντύπωσι, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ δώσῃ πιστὴ εἰκόνα γιὰ τὸν Κύριο, γιὰ τοὺς ἀποστόλους καὶ τὴ ζωὴ τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Πίστεψε βαθειά. Καὶ αὐτὸ ποὺ πίστεψε τὸ κήρυξε. Κι ἀφοῦ ὁ ἀπόστολος Παῦλος τελείωσε τὸ δρόμο του, ὁ Λουκᾶς ἔφυγε ἀπὸ τὴ Ῥώμη. Ἀρχισε νὰ περιοδεύῃ καὶ νὰ κηρύττῃ τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Γύρισε ὅλη τὴν Ἑλλάδα, καὶ τέλος ἐπανῆλθε στὰ μέρη τῶν Θηβῶν, ὅπου κατὰ μία παράδοσι ἐγίνε ἐπίσκοπος, καὶ ἐκεῖ **παρέδωσε εἰρηνικῶς τὴν ἀγία του ψυχὴ** σὲ ἡλικία 80 ἐτῶν.

Κήρυξε μὲ τὴ γλώσσα του, κήρυξε μὲ τὴ

ζωή και τὸ παράδειγμά του, κήρυξε μὲ τὰ θαύματά του. Θὰ κηρύττη ὁμως στοὺς αἰώνους και μὲ τὰ θεόπνευστα συγγράμματά του, και ἰδίως μὲ τὸ Εὐαγγέλιό του.

“Ὁποῖος διαβάζει τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιο, νομίζει ὅτι βλέπει νὰ παρελαύνη ἐμπρὸς του ὁ βίος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σὰν σὲ κινηματογραφικὴ ταινία. Κάποιος σοφὸς εἶπε, ὅτι ἀπ’ ὅλα τὰ βιβλία ποὺ διάβασε ἐκεῖνο ποὺ τοῦ προκάλεσε μεγαλύτερα συγκίνησι εἶνε αὐτό. Τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Λουκᾶ εἶνε τὸ γλυκύτερο εὐαγγέλιο. Τὸ χαρακτήρισαν εὐαγγέλιο τῆς ἀγάπης, τῆς συγγνώμης, τῶν οἰκτιρμῶν, εὐαγγέλιο τῆς **εὐσπλαγγνίας τοῦ Θεοῦ**. Διότι ὑπάρχουν σ’ αὐτὸ περικοπές, ποὺ δείχνουν τὸ θεῖο ἔλεος. Μία ἀπ’ αὐτὲς εἶνε ἡ ἐξῆς.

Στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Λουκᾶ βρῆκε θέσι – ποιός; **Μιὰ ἁμαρτωλὴ γυναίκα**. Εἶχε διαπράξει ὄργια. Γνώρισε πολλοὺς ἄνδρες και διεφθάρη. Οἱ δὴθεν ἅγιοι τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ γραμματεῖς και φαρισαῖοι, ἡ ἐλίτ ἐκείνης τῆς κοινωνίας, δὲν τὴν πλησίαζαν, δὲν τῆς ἔλεγαν οὔτε καλημέρα. Ἡ γυναίκα αὐτὴ ἦρθε μιὰ μέρα στὸ Χριστό. Ἐκεῖνος δὲν τὴν ἔδιωξε. Τὴν ἄφησε, τὸν πλησίασε, γονάτισε, ράντισε τὰ πόδια του μὲ τὰ δάκρυά της και μὲ τὰ μύρα της, ἔκανε τὰ μαλλιά της πετσέττα και σκούπισε τὰ ἄχραντα πόδια τοῦ Κυρίου. Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς δέχθηκε τίς ἐκδηλώσεις αὐτὲς, οἱ ἄλλοι σκανδαλίσθηκαν. Πῶ πω τί κάνει! εἶπαν· ἂν ἦταν προφήτης, θὰ ἔξερε τί εἶν’ αὐτὴ ποὺ τὸν ἀγγίζει... Καὶ τότε ὁ Χριστὸς εἶπε ἓνα μεγάλο λόγο, ποὺ δὲν ὑπάρχει ζυγαριὰ νὰ τὸν ζυγίσουμε – ἔμένα τὸ χωρίο αὐτὸ μὲ συγκινεῖ βαθύτατα. Ἀκούστε τί λέει· «*Ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ*» (Λουκ. 7,47). Δηλαδή· δὲν τὸν ἀγάπησαν οἱ γραμματεῖς και φαρισαῖοι, δὲν τὸν ἀγάπησαν οἱ διανοούμενοι τῆς ἐποχῆς, δὲν τὸν ἀγάπησαν οἱ Ῥωμαῖοι· τὸν ἀγάπησε αὐτὴ ἡ ταλαίπωρος γυναίκα και ἔχυνε πικρὰ δάκρυα μετανόιας. Αὐτὴ αἰσθάνθηκε τὴ λύτρωσι ποὺ χαρίζει ὁ Χριστὸς.

Τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Λουκᾶ εἶνε εὐαγγέλιο τῆς **χαρᾶς**. Ἀρχίζει ἀπὸ τὸν εὐαγγελισμὸ τῆς Θεοτόκου μὲ τὸ χαιρετισμὸ τοῦ Γαβριὴλ «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη...*» (Λουκ. 1,28), προχωρεῖ μὲ τὴ γέννησι τοῦ Χριστοῦ και τὸ χαρμόσυνο ἀγγελικὸ μῆνυμα «*Ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην...*» (ἔ.ἀ. 2,10), και τελειώνει πάλι μὲ τὴν χαρὰ τῶν ἀποστόλων ὅταν εἶδαν τὸ Χριστὸ ν’ ἀναλαμβάνεται στοὺς οὐρανοὺς· «*Καὶ αὐτοί, προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης*» (ἔ.ἀ. 24,52). Τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε χαρὰ. Δὲν ὑπάρχει

πουθενὰ ἄλλοῦ ἀληθινὴ χαρὰ. Ἡ χαρὰ εἶνε ὁ Χριστὸς. Ὁποῖος δοκιμάσῃ, πλησιάσῃ, πιστέψῃ ὅπως ὁ Λουκᾶς, θὰ δῆ ὅτι ἡ λύπη γίνεται χαρὰ και τὸ σκότος φῶς.

“Ὁλοι, ἀγαπητοὶ μου, **εἴμεθα ἄσθενεῖς** — ὅχι τόσο σωματικῶς ὅσο ψυχικῶς — και ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη θεραπείας. Γι’ αὐτὸ ὁ Χριστὸς θεμελίωσε τὴν Ἐκκλησία του, γιὰ νὰ εἶνε αὐτὴ τὸ θεραπευτήριον ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖ ὁ ἴδιος, «*ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν και τῶν σωμάτων ἡμῶν*» (θ. Λειτ.), προσφέρει τὴ νοσηλεία, τὸ φάρμακο και τὴν θεραπεία. Συνεργάτες του στὸ θεραπευτικὸ αὐτὸ ἔργο καλεῖ ἐκλεκτοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἁγίους ἀποστόλους, τοὺς ἁγίους πατέρας και τοὺς σημερινοὺς κληρικούς.

Ἰατρὸς σωμάτων, ποὺ ἔθετε τὴν ἐπιστήμη του στὴν ὑπηρεσία κάθε πονεμένου ἀσθενοῦς ἦταν ὁ Λουκᾶς. Εἶχε ὁμως και αὐτὸς ἀνάγκη ἰατροῦ, ἰατροῦ τῆς ψυχῆς. Καὶ βρῆκε τὸν ἰατρό. Τὸν βρῆκε στὸ πρόσωπο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος τὸν ὠδήγησε στὸ θεραπευτήριον τῆς Ἐκκλησίας. Ἄλλὰ και ὁ ἀπόστολος Παῦλος, προτοῦ νὰ προσφέρῃ στὸ Λουκᾶ τὴν ψυχικὴν θεραπεία, τὴν εἶχε και ὁ ἴδιος δεχθῆ, τότε ποὺ βάδιζε πρὸς τὴν Δαμασκὸ, ἀπὸ αὐτὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ποὺ εἶνε ὁ Ἰατρὸς τῶν ἰατρῶν. Δηλαδή και ὁ ἀπόστολος Παῦλος και ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ **προσῆλθαν ὡς ἄσθενεῖς**, και ἀφοῦ θεραπεύθηκαν μὲ τὴν χάρι τοῦ Κυρίου **ἐγιναν ἰατροὶ τῶν ἄλλων**.

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἰατροῦ ἁγίου Λουκᾶ ἀπευθύνομαι τώρα πρὸς τοὺς ὁμοτέχνους του.

Ἀγαπητοὶ μας **ἰατροί, νοσηλευταὶ και ὅλοι** ὅσοι ὑπηρετεῖτε μὲ κάθε τρόπο τὸν ἀσθενῆ! Κανεῖς δὲν ὑποτιμᾷ τὴν ἀξία τῆς προσφορᾶς σας· ὅλοι τὴν ἀναγνωρίζουμε και τὴν ὁμολογοῦμε. Θέλω ὁμως νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε μόνο σῶμα, εἶνε και ψυχὴ· και ὅτι κ’ ἐσεῖς, ποὺ προσφέρετε νοσηλεία και θεραπεία στὰ σώματα τῶν ἄλλων, ἔχετε και οἱ ἴδιοι ἀνάγκη θεραπείας τῆς ψυχῆς σας. Ἐχετε ψυχὴ ἀθάνατη και ἀνεκτίμητη, φροντίστε γι’ αὐτήν. Βλέπετε καθημερινῶς τὴν πραγματικότητα, ὅτι ἡ ζωὴ αὐτὴ τελειώνει. Φροντίστε γιὰ τὴν αἰωνίαν θεραπεία σας. Μιμηθῆτε σ’ αὐτὸ τὸν προστάτη σας ἅγιο Λουκᾶ. **Πλησιάστε μὲ πίστι τὸν Ἰατρό τῶν ἰατρῶν**, τὸν θεραπευτὴ ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως.

Εὐχομαι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ πρεσβειῶν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, νὰ εἶνε πάντοτε μαζί σας· ἀμήν.

† **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**